

Guignol en zijn lieve Madelon

De hoofdfiguren van de Franse volkspoppenkast zijn *Guignol* en zijn vrouw *Madelon*. Guignol zag rond 1800 in *Lyon* het levenslicht. Er woonde in deze stad een zijdeweaver die model zou hebben gestaan voor de pop Guignol. Deze man kwam uit het Italiaanse stadje Chignolo en kreeg daarom de bijnaam *Chignolo*. In het Italiaans wordt dit uitgesproken als *kienjolo*, wat sterk lijkt op ‘Guignol’.

Guignol

Guignol draagt een bruine *pandjesjas* en heeft zijn *haar* in een *vlecht*. Hij is straatarm en onontwikkeld maar altijd

vrolijk. Madelon is kraakhelder en daarbij twistziek en vinnig. Guignol brengt haar met slaag tot stilte. Een oude Madelonpop geeft daarvan het bewijs: haar mond staat open, zodat iedereen kan zien dat ze nog maar twee tanden heeft. Hun kompaan is *Gnafron* de schoenlapper.

Reclame

Reclamemakers trokken profijt uit de bekendheid van deze drie arme sloebers. Het Parijse warenhuis Galeries Lafayette drukte bijvoorbeeld een *strooibiljet* met plaatjes en een komische dialoog tussen Guignol en Gnafron. En de Franse posterijen brachten een *postzegel* uit met de beeltenis van Guignol en zijn schepper *Mourguet*.

Borduurwerkje

Op een *prentbriefkaart* uit de jaren zestig maakt Madelon met Guignol propaganda voor de landstreek rond Lyon. Voor dit doel kunnen zij zich niet kijdend presenteren. Hun uiterlijk is een en al zoetsappigheid; armoe verleden tijd. Zij draagt een schattig *luifelmutsje*. Onder haar kin een gepunnikt *strikje*. Haar *jurk* en *schortje* zijn met *borduursel* versierd.

De kaart is als een fraai *handwerkje* nagebootst op het pastichetheater. Guignol draagt een stoffen strik en zijn haar is van stopgaren. Het *stadsgezicht* met de oplopende (trap)straatjes is typisch voor Lyon. De driehoekige top van het theater moet als een *envelop* worden gezien.